

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЧОРНОМОРСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ПЕТРА МОГИЛИ**

Омельниченко Аліна Сергіївна

УДК 821.111.09:316,346.2-055,2](043,2)

**Де / конструювання гендерних ідентичностей в романі В. Вулф
«Орландо» та однойменній кіноадаптації С. Поттер**

035 - Філологія
035.04 Германські мови та
літератури (переклад включно) - англійська

Автореферат
магістерської роботи на здобуття
ступеня магістра філології

Миколаїв – 2020

Кваліфікаційна наукова праця на правах рукопису.

Робота виконана на кафедрі англійської філології Чорноморського національного університету імені Петра Могили.

Науковий керівник: кандидат філологічних наук, старший викладач
ФІЛОНЕНКО Олександра Геннадіївна,
Чорноморський національний університет
імені Петра Могили

Захист відбудеться 26 лютого 2020 р. о 9⁰⁰ годині на засіданні атестаційної комісії Чорноморського національного університету імені Петра Могили (54003, м. Миколаїв, вул. 68 Десантників, 10).

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА РОБОТИ

Літературно-історичний період останньої чверті XIX – першої третини XX століття, відомий як епоха модернізму, дав початок новим філософсько-естетичним концепціям із подальшою переорієнтацією загальнолюдських цінностей, переглядом критеріїв і явищ дійсності й формуванням свідомості нового типу. Поширення у XIX – XX століттях таких філософсько-естетичних течій як екзистенціалізм, інтуїтивізм, фрейдизм тощо безпосередньо вплинуло на заперечення письменниками-модерністами раціональності у пізнанні світу. Письменники цього періоду значну увагу приділяли людському підсвідомому, емоційності та процесу внутрішнього творення особистості. Художня творчість «звільняється» від стереотипних ідей та моралізаторства попередніх систем світогляду, від суспільних норм та раціонально вмотивованого розвитку характеру персонажу. Домінантним під час конструювання художнього тексту стає ідеалізація необхідності самоідентифікації та деталізоване зображення процесу самовираження.

Сучасне літературознавство таку впливову течію XX століття як фемінізм розглядає у різних аспектах: як суспільний рух за жіночі права та інтереси (феміністський рух), як сукупність соціальних, філософських, психологічних та культурологічних теорій щодо статусу жінки в соціумі (феміністична теорія) і як соціально-культурну доктрину, метою існування якої є гуманізація суспільства. У нашому дослідженні фемінізм трактується як феміністична теорія, яка ґрунтується на концепції «інакшості жінки» та жіночого стилю письма, реконструюванні жіночої історико-літературної традиції та перегляді принципів патріархату загалом.

Оскільки в епоху модернізму були розроблені нові філософські та літературні концепції, наприкінці XX століття з'явився ряд гендерних та феміністських досліджень, а також нові напрями аналізу художнього та літературного матеріалу. В українському літературознавстві в останні десятиліття відчутно поживався інтерес до специфіки жіночої літератури. Об'єктом осмислення стають і тексти авторок XXI століття, і художня спадщина представниць попередніх культурних періодів, яка була недоступною чи аналізувалася в традиційному руслі. Наукові праці з проблем фемінізму таких українських дослідниць як В. Агеєва, Т. Гундорова, О. Забужко, Н. Зборовська, С. Павличко, Н. Чухим та інших позначені впливом ідей таких представниць американського та європейського феміністичного дискурсу як С. де Бовуар, М. Віттіг, М. Воллстонкафт, Ю. Крістевої, К. Мілет та Е. Шовалтер. Науковці Г. Батюк, Н. Жлуктенко, Е. Гончаренко, Н. Дьоміна, І. Куницька, Н. Любарець, Н. Михальська, А. Аствацатуров, Н. Пушкарьова, І. Шайтанов, Б. Блекстоун, Д. Брадшо, Дж. Леманн, М. Голдман, Г. Мардер, Р. Боулбі, Н. Блек, Х. Генрі та деякі інші займалися аналізом творчості відомої британської письменниці та літературної критикині В. Вулф, зокрема досліджували феміністичні ідеї в романі «Орландо».

Загальна гуманістична спрямованість літератури минулого століття на принцип антропоцентризму пояснює інтерес до проблем гендеру. У кореляції «суспільство-людина» центр переміщається на другий компонент, проте людина, що знаходиться в центрі літератури може бути як чоловічої, так і жіночої статі. Феміністки епохи модернізму так само як і сучасні представниці фемінізму

наголошували і наголошують на рівноправності чоловіків і жінок у всіх сферах життя. На рівноправному існуванні чоловічого й жіночого наголошувала й В. Вулф. Феміністичні ідеї та погляди В. Вулф як однієї з провідних фігур модерністської літератури першої половини ХХ століття представлені в її есе та романах і частково проаналізовані в цьому дослідженні.

Отже, **актуальність дослідження** визначається увагою багатьох відомих українських, американських та європейських науковців до гендерного питання в літературі модернізму, а також в інших наукових галузях. Варто також урахувати той факт, що гендерні студії та феміністичний дискурс розвиваються та популяризуються сучасними дослідниками, а художні твори багатьох авторів ХХІ століття продовжують насичуватися гендерною проблематикою, що підтверджує думку про те, що проблеми, яким автори почали приділяти увагу ще на початку ХХ століття, залишаються актуальними й у сьогоденні.

Одним з таких контрверсійних художніх творів, в якому піднімаються гендерні питання, є роман В. Вулф «Орландо». Більшість науковців, теоретичні праці яких є джерельною базою дипломної роботи, аналізувала художню специфіку модерністської прози В. Вулф, досліджувала автобіографічні та літературні аспекти інтерпретації роману В. Вулф «Орландо», психологізацію образу Орландо, мотиви андрогінності й проблему самоідентифікації протагоніста та другорядних героїв роману, але саме аналізу процесу де / конструкції гендерних ідентичностей героїв роману В. Вулф «Орландо» було приділено недостатньо уваги. До того ж, дослідження науковців переважно фокусуються виключно на тексті роману, хоча однойменна кіноадаптація британської режисерки С. Поттер, передаючи основний сюжет та ідею роману, все ж багато в чому відрізняється від літературного першоджерела. Зіставному аналізу роману й фільму «Орландо» та вмотивованості основних відмінностей між аналізованими художнім текстом та кінотекстом приділятиметься значна увага дипломного дослідження.

Мета роботи – виявити специфіку гендерної ідентифікації персонажів та проаналізувати процес де / конструювання гендерних ідентичностей протагоніста та другорядних героїв у рамках хронотопу модерністського роману В. Вулф «Орландо» та однойменної кіноадаптації С. Поттер.

Досягнення поставленої мети передбачає розв'язання таких **завдань**:

– розкрити поняття гендерної ідентичності та проаналізувати погляди науковців на визначення та структуру такої соціально-біологічної характеристики як гендер в українському, американському та європейському літературознавстві;

– схарактеризувати індивідуально-авторську творчу манеру В. Вулф, автобіографічність і жанрову приналежність «Орландо»;

– розкрити сутність феномену кіноадаптації та схарактеризувати специфіку режисерування С. Поттер;

– проаналізувати специфіку / динаміку самоідентифікації протагоніста та другорядних героїв роману В. Вулф «Орландо» та процес де / конструювання їхніх гендерних ідентичностей у романі «Орландо» та однойменній кіноадаптації С. Поттер;

– виявити спільне та відмінне у зображенні гендерних метаморфоз героїв роману В. Вулф «Орландо» та однойменної кіноадаптації С. Поттер.

Об'єкт дослідження становить динаміка гендерних ідентичностей героїв роману В. Вулф «Орландо» та однойменної кіноадаптації С. Поттер.

Предметом дослідження є процес де / конструювання гендерних ідентичностей протагоніста та другорядних героїв у романі В. Вулф «Орландо» та однойменній кіноадаптації С. Поттер.

Методи дослідження. Під час написання дипломної роботи для систематизації теоретичного матеріалу про такі поняття як стать, гендер, гендерна ідентичність та її структура застосовувалися психоаналітичний метод, феміністична критика та гендерні студії ; біографічний метод застосовувався під час аналізу художнього стилю британської письменниці епохи модернізму В. Вулф та автобіографічного підґрунтя її роману «Орландо»; інтермедіальний аналіз використовувався під час зіставлення процесу де / конструювання гендеру героїв роману В. Вулф «Орландо» та однойменного фільму С. Поттер.

Наукова новизна дослідження. Гендерним метаморфозам протагоніста / ки роману В. Вулф «Орландо» присвячено достатню кількість наукових праць, проте у нашому дослідженні здійснюватиметься детальний зіставний аналіз процесу де / конструювання гендерних ідентичностей не тільки Орландо, але й другорядних героїв роману В. Вулф «Орландо» та однойменної кіноадаптації С. Поттер.

Практичне значення дипломної роботи. Результати дослідження можуть бути використані у процесі підготовки до семінарів, присвячених літературі епохи модернізму та британському феміністичному дискурсу, під час написання наукових робіт про художню творчість письменників ХХ століття, і зокрема В. Вулф, а також під час укладання курсів лекцій та спецкурсів у вищих навчальних закладах.

Теоретико-методологічна основа дипломної роботи – праці В. Агеєвої, Н. Зборовської, Н. Любарець, С. Павличко, Г. Рубін, В. Вулф, Ж. Лакан, З. Фрейда, К. Юнга, Дж. Батлер, Д. Гаравей, Е. Оуклі, К. Гілліан та інших.

Джерельна база дослідження. Аналіз процесу де / конструювання гендерних ідентичностей здійснено на основі тексту роману В. Вулф «Орландо» та сюжету однойменної кіноадаптації С. Поттер.

Структура роботи. Дипломна робота складається зі вступу, трьох розділів з підрозділами, висновків та списку використаних джерел. Загальний обсяг роботи становить 93 сторінки, з них 84 сторінки основного тексту. Список використаних джерел містить 83 позиції, з них 32 – іноземною мовою.

ОСНОВНИЙ ЗМІСТ МАГІСТЕРСЬКОЇ РОБОТИ

У **Вступі** дається загальна характеристика роботи; обґрунтовуються актуальність і наукова новизна обраної теми, аналізується стан її розробки; визначаються мета, завдання, об'єкт, предмет дослідження, його теоретико-методологічні засади та практичне значення; вказуються відомості про структуру та обсяг магістерської роботи.

Перший розділ роботи «Публіцистична та художня творчість В. Вулф як представниці феміністичного дискурсу кінця ХІХ – початку ХХ століття» складається з трьох підрозділів. У *підрозділі 1.1. «Поняття гендерної*

ідентичності: формування та структура» було детально проаналізовано погляди науковців стосовно таких понять як «біологічна стать», «гендер» та «гендерна ідентичність, подано структуру гендерної ідентичності та з'ясовано основні відмінності між статтю й гендером. Гендерна ідентичність, на думку більшості науковців, – самоідентифікація особистості як представника /ці статі/ гендеру та прийняття своєї зовнішньої та внутрішньої маскулінності, андрогінності або фемінності. У першому підрозділі також коротко охарактеризовано процес де/конструювання гендерних ідентичностей у художньому творі, а також проаналізовано погляди В. Вулф на проблеми гендерної самоідентифікації особистості та андрогінність ідентичності. На думку В. Вулф, для створення довершеного художнього твору «певна співпраця жіночого і чоловічого у свідомості митця має відбутися ще до початку творення; таку співпрацю письменниці називає «одруженням протилежностей». Роман «Орландо», протагоністом /кою якого виступає молода як зовнішньо так і внутрішньо андрогінна особистість є художнім втіленням ідей письменниці про співіснування в людині чоловічого і жіночого начал.

У підрозділі 1.2. **«Філософсько-естетичні засади творчості та художня манера В. Вулф у рамках модерністської літератури ХХ століття»** охарактеризовано основні засади творчості британської письменниці-модерністки В. Вулф, експериментальний тип письма якої є основою традиції сучасної психологічної літератури. Вдосконаливши, переосмисливши й видозмінивши художні та теоретичні здобутки своїх попередників і сучасників, своїм наступникам В. Вулф залишила арсенал прийомів художнього психологізму у вигляді гри з хронотопом роману, порушення усталених традицій поетики, імпресіонізму письма із зображенням процесу народження емоції, розкриття свідомого та підсвідомого, динамічності життєдіяльності людської душі, які фокусуються на внутрішньому «я» індивіда та притаманних йому світоглядних орієнтирах. Роман В. Вулф «Орландо» – яскравий приклад симбіозу феміністичних ідей та особливостей художнього стилю письменниці.

У підрозділі 1.3. **«Біографічний літературний підхід до аналізу художнього твору В. Вулф «Орландо» та його жанрова ідентифікація»**, проаналізувавши всі особливості створення «Орландо», виявлено, що «Орландо» – це не біографія в традиційному розумінні, а скоріше псевдобіографія андрогінної особистості, яка крізь епохи намагається знайти своє справжнє «Я». Біографізм оцінюється письменницею-модерністкою як ілюзія, створена реалізмом та натуралізмом. На автобіографічності та наявності конкретних прототипів героїв наголошує більшість дослідників творчості британської письменниці. Записи в її щоденниках лише підтверджують те, що різноманітні емоції та почуття, які переживала В. Вулф у стосунках з В. Секвілл-Вест, були перенесені у твір «Орландо» – роман-присвяту Віті.

Другий розділ – **«Літературний твір крізь призму феміністичної екранізації С. Поттер»** – складається з двох підрозділів. У підрозділі 2.1. **«Екранізація художніх творів як засіб співавторства: загальна характеристика та класифікації екранізацій»** проаналізовано поняття «екранізації» та процес екранізування, подано класифікації екранізацій та сформульовано визначення кіноадаптації як типу екранізації, що не намагається передати зміст літературного першоджерела дослівно, але створює на його

основі новий твір, який певною мірою пов'язаний з першоджерелом, і навіть може його доповнити.

У *підрозділі 2.2. «Специфіка екранізації роману «Орландо» у фільмі С. Поттер»* схарактеризовано режисерський метод С. Поттер, а також проаналізовано феміністичність фільмів режисерки на основі чого зроблено висновок, що творчість С. Поттер спрямована на те, щоб долати всі можливі бар'єри в розумінні статі, гендеру, релігії, культури, політики тощо. Більшість критиків вважають С. Поттер іконою фемінізму, хоча вона сама не є прихильницею відкритих маніфестацій своїх поглядів. Зважаючи на це, краще назвати С. Поттер не феміністичною режисеркою, а режисеркою, яка приділяє жінкам не менше уваги, ніж чоловікам.

Третій розділ – «Гендерне де/конструювання в романі В. Вулф «Орландо» та однойменній кіноадаптації С. Поттер» присвячений основному завданню всієї магістерської роботи, а саме зіставному аналізу роману В. Вулф «Орландо» та однойменної кіноадаптації С. Поттер на предмет де/конструювання гендерних ідентичностей героїв роману та кіноадаптації. Проаналізувавши сюжет та ідейний зміст роману та кіноадаптації, зроблено висновок про те, що однозначності у визначенні саме гендеру Орландо немає ані в романі В. Вулф, ані в однойменній кіноадаптації С. Поттер, яка загалом змогла передати специфіку хронотопу роману, розкрити внутрішній стан Орландо в кожній з епох, і хоча фінал кіноадаптації дещо відмінний від романної розв'язки, основна ідея необхідності самоідентифікації Орландо, знаходження того самого істинного «Я» та прийняття себе передана чітко.

Роман В. Вулф «Орландо» – виклик загальноприйнятим уявленням про стабільність людських ідентичностей. За допомогою свого уявлення про андрогінність письменниця змушує своїх персонажів охоплювати обидві статі й гендери, щоб уникнути гендерних категоризацій. Крос-гендерне перевдягання другорядних героїв роману є підтвердженням неоднозначності гендерних ідентичностей персонажів. Незважаючи на те, що крос-дресінг у кіноадаптації С. Поттер мінімізовано й увагу сфокусовано на гендерних метаморфозах та самоідентифікації головного /ї герою /їні, амбівалентність гендерних ідентичностей другорядних персонажів простежується саме в стосунках з андрогінним /ою Орландо. Загалом і в романі, і в кіноадаптації де/конструювання гендерних ідентичностей є ситуативним і частково суспільно зумовленим: граючи в гру з епохами, необхідно слідувати правилам кожної з них, навіть якщо є шанс втратити своє «я». Орландо-чоловік розчаровується в жінках так само, як і Орландо-жінка розчаровується в чоловіках. Можливість перебування в жіночому й чоловічому тілах, а також численні перевдягання дозволяють Орландо оцінити всі привілеї, недоліки та складнощі, які трапляються на шляху чоловіків та жінок, що врешті-решт хоча й ускладнює процес самоідентифікації, проте є необхідною ланкою у цьому процесі.

ВИСНОВКИ

Розглянувши погляди науковців на такі поняття як гендер і стать, гендерна ідентичність та її структура, а також дослідивши художню манеру В. Вулф у рамках модерністської літератури ХХ століття та провівши зіставний аналіз художнього твору В. Вулф «Орландо» з однойменною кіноадаптацією С. Поттер

на предмет зображення процесу де / конструювання гендерних ідентичностей героїв, можна зробити такі висновки відповідно до завдань, зазначених у меті дипломного дослідження.

Феміністичне середовище ХХ століття з його основною ідеєю гендерної рівності призвело до появи низки наукових теорій (біодетермінізм, соціокультурне гендерне конструювання тощо) та дискусій, що фокусувалися на взаємодії понять «біологічна стать» та «гендер», а також впливу біологічних та соціокультурних чинників на гендерну самоідентифікацію особистості. Основна увага проаналізованих теорій приділяється поняттю «гендер», який не можна зводити до поняття «стать» або статевої ролі поведінки, оскільки гендер охоплює не лише соціальні аспекти статевих відмінностей, їхню природу в індивідуальному або соціальному вираженні, а й аналізує гендерний зміст традицій, моралі, релігії, мови мистецтва тощо – будь-які форми людської діяльності, а також різні способи суспільної організації. Аналіз сукупності чинників соціального впливу на людину може пояснити процес формування гендерної ідентичності людини. Гендерна ідентичність особистості частіше розглядається як трикомпонентна (маскулінність, андрогінність, фемінність) структура. Гендерні стереотипи критикувалися й британською письменницею-феміністкою доби модернізму В. Вулф, яка у своїх публіцистичних та художніх творах наголошує на природності та необхідності поєднання чоловічого та жіночого начал в одній особистості.

Художній стиль В. Вулф характеризується психологізмом, що ґрунтується на дослідженні внутрішнього стану людини; суб'єктивізмом у сприйнятті дійсності; імпресіонізмом у зображенні характерів, розкритті під / свідомого та фокусуванні на внутрішньому «я» індивіда. Основними літературними прийомами письменниці вважаються «потік свідомості», поетизація прози та гра з хронотопом роману. Виступаючи проти літературного канону, який поневолює письменників і змушує їх за визначеною літературою традицією створювати одноманітні художні твори, В. Вулф закликала письменників, особливо жінок, звільнитися від умовностей та по-новому подивитися на сучасну художню прозу.

Незважаючи на великий обсяг подій і часу, складну структуру та ідейний зміст, роман «Орландо» було екранізовано британською режисеркою С. Поттер. Зміна деяких сюжетних ліній роману у фільмі відповідно до феміністичних вимог 1990-х років дозволяє визначити екранізацію С. Поттер «Орландо» саме як кіноадаптацію. Запропонована С. Поттер інтерпретація літературного твору характеризується притаманним творчості режисерки симбіозом таких видів мистецтва як кіно, театр, танці та музика. Зараховуючи себе до феміністок у житті, визначення своїх фільмів як феміністських режисерка спростовує, хоча гра акторів, ідейний зміст та його подача у фільмах С. Поттер просякнуті феміністичністю. Так, екранізацію роману В. Вулф «Орландо», письменниці, якою С. Поттер захоплюється, режисерка не вважає маніфестом фемінізму, наголошуючи на тому, що її версія «Орландо» навпаки пропагує ідею існування у жінок та чоловіків більше спільного, ніж відмінного та закликає до відмови від боротьби статей, до чого у своїй творчості закликала й В. Вулф. Перенесення основної події роману – зміну статі Орландо – у фільм майже без змін, дозволяє проаналізувати та зіставити художнє втілення такої метаморфози в романі та кіноадаптації.

Особливість гендерної ідентичності протагоніста / ки роману та фільму частково мотивована специфічною зовнішністю Орlando / Тільди Свінтон, що є втіленням зовнішньої та внутрішньої андрогінності. Андрогінні зовнішність, ім'я та поведінка Орlando вплинули на те, що гендерні перетворення сприйнялися головним героєм / інею, читачем та глядачем абсолютно спокійно. Ідея андрогінності, близька як В. Вулф, так і С. Поттер, заперечує традиційну бінарну опозицію чоловіче – жіноче. Хоча у кіноадаптації С. Поттер немає розгорнутих описів андрогінної зовнішності Орlando, увага у фільмі зосереджується на безпосередньому спілкуванні Орlando з глядачем, що відбувається завдяки використанню прямих поглядів Орlando в камеру. Такий прийом дозволяє глядачеві відчувати причетність до зображуваного на екрані завдяки утримуванню зорового контакту із персонажем.

Аналіз роману В. Вулф «Орlando» та однойменної кіноадаптації С. Поттер на предмет де / конструювання гендерних ідентичностей героїв та їх самоідентифікації не вважатиметься повним без звернення уваги на специфіку хронотопу роману, який безпосередньо пов'язаний з динамікою гендерної самоідентифікації Орlando. Метою хронозрушень в романі «Орlando» є відтворення плинності людської свідомості, неможливість просторово-часового обмеження, естетизація ролі уяви та інтуїції в літературній творчості, доведення їхньої незалежності від усього раціоналістичного в людині. Динаміка трансформації тіла та свідомості протагоніста / ки простежується зі зміною епох. Після зміни статі поведінка Орlando дещо фемінізується, хоча й не одразу, проте сам факт такого «природного» перетворення та реакція на нього вказують на умовність гендерної / статевої відмінності. С. Поттер у своїй кіноадаптації, на нашу думку, змогла передати складнощі у визначенні гендеру Орlando та розкрити його / її внутрішній стан в кожній епосі. Фінал кіноадаптації з його утвердженням права народження нового покоління жінок, яке символізує донька Орlando не суперечить основній ідеї необхідності самоідентифікації особистості, знаходження істинного «Я» та прийняття себе, на якій робиться акцент у романі.

Гендерні трансформації і Орlando, і другорядних героїв роману та кіноадаптації безпосередньо пов'язані з крос-гендерним перевдяганням як утвердженням нестійкості гендерних ідентичностей. Гендерна неоднозначність, яскраво виражена в романі та частково зображена в кіноадаптації, викликана не / свідомими маскуваннями Орlando, Гаррі та Саші, що приховують їхню стать як доказ того, що стать абсолютно не впливає на гендерну ідентичність. Крос-гендерне перевдягання є різновидом карнавальних перевтілень, оскільки костюм тієї чи іншої людини та зображувані ним соціальні ролі слугують не тільки для розваги, а й є засобами перевертання усталених норм, правил поведінки та сприяють досягненню певної мети. Прагнення до ситуативного гендерного перемикавання за допомогою одягу вказує на нестійкість гендерних ідентичностей героїв і наявність як чоловічого, так і жіночого начал в одній особистості, в тому числі й у несформованій фемінній особистості Орlando-жінки. Тож, конструювання нової ідентичності Орlando відбувається поступово, характеризується декількома етапами й спробами прийняти свою жіночність, яку Орlando не приймає повністю, оскільки питання про андрогінність Орlando залишається відкритим. Однак справжнє «Я» Орlando було знайдено, що стає

найважливішою ідеєю як роману В. Вулф, так і кіноадаптації С. Поттер, яку можна вважати надзвичайно вдалою спробою перенесення літературного тексту на екран.

АНОТАЦІЯ

Омельниченко А. С. Де / конструювання гендерних ідентичностей в романі В. Вулф «Орландо» та однойменній кіноадаптації С. Поттер. – На правах рукопису.

Магістерська робота на здобуття ступеня магістра філології за спеціальністю 035-Філологія 035.04 Германські мови та літератури (переклад включно) – англійська. – Чорноморський національний університет імені Петра Могили, Миколаїв, 2020.

Дослідження присвячене пошуку власної ідентичності, в тому числі гендерної, героями роману В. Вулф «Орландо» та однойменної кіноадаптації С. Поттер. На основі роману та фільму проаналізовано складний шлях самоідентифікації головного /ї героя /їні, та неоднозначність гендерних ідентичностей другорядних персонажів. Органічність гендерних метаморфоз Орландо, зображених В. Вулф у романі та максимально наближено переданих у фільмі С. Поттер підтверджує думку про співіснування чоловічого та жіночого начал в одній особистості.

Ключові слова: В. Вулф, С. Поттер, гендерна ідентичність, гендерні метаморфози, самоідентифікація.

АННОТАЦИЯ

Омельниченко А. С. Де / конструирование гендерных идентичностей в романе В. Вулф «Орландо» и одноименной киноадаптации С. Поттер. – На правах рукописи.

Магистерская работа на соискание степени магистра филологии по специальности 035-Филология 035.04 Германские языки и литературы (перевод включительно) – английский. – Черноморский национальный университет имени Петра Могилы, Николаев, 2020.

Исследование посвящено поиску собственной идентичности, в том числе гендерной, героями романа В. Вулф «Орландо» и одноименной киноадаптации С. Поттер. На основе романа и фильма проанализирован сложный путь самоидентификации и главного /й героя /ини, и неоднозначность гендерных идентичностей второстепенных персонажей. Органичность гендерных метаморфоз Орландо, изображенных В. Вулф в романе и максимально приближенно переданных в фильме С. Поттер, подтверждает мнение о сосуществовании мужского и женского начал в одной личности.

Ключевые слова: В. Вулф, С. Поттер, гендерная идентичность, гендерные метаморфозы, самоидентификация.

SUMMARY

Omelnychenko A. S. De / construction of gender identities in V. Woolf's novel "Orlando" and S. Potter's self-titled film adaptation. – Manuscript.

The thesis for the Master's Degree in Philology, specialty 035 – Philology 035.04 – German languages and literature (translation included) – English. – Petro Mohyla Black Sea National University. – Mykolaiv, 2020.

The research is devoted to the characters' search for their own identity, including gender identity, in V. Woolf's novel "Orlando" and S. Potter's same-titled film adaptation. The complex path of the protagonist's self-identification and the ambiguity of the minor characters' gender identities are analyzed on the example of the novel and the film. The organicity of Orlando's gender metamorphoses portrayed by V. Woolf in the novel and closely transmitted in the film by S. Potter confirms the idea about the coexistence of masculinity and femininity in one personality.

Keywords: V. Woolf, S. Potter, gender identity, gender metamorphoses, self-identification.